

РЕШЕНИЕ

№ 385

гр. София, 22.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 23.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3437** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 118 Кодекса за социално осигуряване /КСО/.
Образувано е по жалба на Н. Д. М., чрез адв. Г., срещу Решение № 1040-21-159/18.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00667761 от 28.10.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение, като е изложено становище, че същото е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, липса на компетентност и неспазване на законоустановената форма.

В съдебно заседание жалбоподателят, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директора на ТП на НОИ – [населено място], чрез процесуален представител юрк. В., счита жалбата за неоснователна и недоказана. Моли същата да бъде отхвърлена, а обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Излага подробни доводи в депозирано писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно по делото, че Н. Д. М. е получил парично обезщетение за временна неработоспособност за периода от 01.08.2017 г. до 29.10.2017 г. вкл. и от 07.12.2017 г. до 04.02.2018 г. вкл. в размер на общо 3 929,80 лв.

Видно от преписката е, че след извършена проверка от ТП на НОИ - С. град било установено, че от [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], са представени за Н. Д. М. с ЕГН [ЕГН], удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО)) по болнични листове № E20170162933. № E20170162934. № E20171098815. № E20171098816. № E20171099264. № E20171099265. № U20171265779, № E20171265780, № E20176550249 и № E20176550250 с данни относно правото на парично обезщетение. Периодът на временна неработоспособност, определен с болничните листове, е от 01.08.2017 г. до 29.10.2017 г. вкл. п от 07.12.2017 г. до 04.02.2018 г. вкл.

Подадените данни както от „НОВ СВЯТ 1“ Е. и от [фирма] ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, са еднакви както следва: август 2017 г. за лицето са отразени - 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40. ал. 5 от КСО и 20 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО, за септември 2017 г. - 23 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО, за месец октомври 2017 г. - 2 отработени дни и 20 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО, за месец декември 2017 г. - 4 отработени дни. 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40. ал. 5 от КСО и 11 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО, за месец януари 2018 г. - 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40. ал. 1 от КСО и за месец февруари 2018 г. - 20 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО. Броят на отработените дни от лицето в двете търговски дружества и тези с право на парично обезщетение за един и същ период е напълно еднакъв.

По реда на НПОПДОО на Н. Д. М. е изплатено парично обезщетение както следва:

За месец август 2017г. - 20 работни дни в размер на 725.34 лв.

За месец септември 2017г. - 19 работни дни в размер на 689.08 лв.

За месец октомври 2017г. - 19 работни дни в размер на 725.34 лв.

За месец декември 2017г. - 11 работни дни в размер на 596.68 лв.

За месец януари 2018г. - 22 работни дни в размер на 1193.36 лв.

При извършени последващи проверки по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на „НОВ СВЯТ 1“ Е. ЕИК[ЕИК], приключила е констативен протокол № KB-5-21-005770704 1.06.2019 г. и на [фирма] ЕИК[ЕИК], приключила е констативен протокол № KB-5-21-[ЕГН].06.2019 г., както и след приключили проверки и процедури от страна на НАП и ИА „Главна инспекция по труда“, са установени следните факти и обстоятелства:

- за данъчен период 2017 г. няма данни за подавана ГДП по чл 92:от-ЗКПО както и „ подаден ГФО в ТР към АВ;

- не са установени данни за притежавани активи от търговските дружества;

-за периода 2017 г. - 2018 г. не са налични данни за регистрирани по ЗДДС лица в страната, които да са декларирали покупки или продажби от и към някое от двете търговски дружества - „НОВ СВЯТ 1“ Е. ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК].

- и двете дружества имат изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации образец б в голям размер;

- и двете дружества не са превеждали никакви суми по осигурителни фондове;

- няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект;

- всички данни, декларирани от дружествата, с декларации образец № 1 и № 6, както и

уведомленията по чл. 62. ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на Б. Й. А. - едноличен собственик на капитала и управител на „НОВ СВЯТ Г“ Е. и от името на В. В. И. - едноличен собственик на капитала и управител на [фирма];

- до лицата, за които са подавани данни от [фирма] за осигурителен доход и стаж, са изготвени 21 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 2 лица, като Н. Д. М. не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството;

- до лицата, за които са подавани данни от „В.-79-В.**“ Е. за осигурителен доход и стаж, са изготвени 21 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 1 лица, като Н. Д. М., не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството:

- банковата сметка за лицето Н. Д. М., представена в НОИ за изплащане на парични обезщетения, е открита в [фирма], като от данните от Регистъра на банкови сметки на физически лица, поддържан от БНБ, се констатира, че посоченото лице е единствен титуляр с права да се разпорежда със сумите в нея.

След осъществена проверка във [фирма] и [фирма] по спазване на трудовото законодателство от ИА „Главна инспекция по труда“ е установено, че в системата на НАП са регистрирани трудови договори между работници/служители и дружествата, без да са възникнали и съществували трудови правоотношения между страните. Във връзка с установеното, в рамките на своята компетентност, ИА ГИТ е упражнила правомощията си по чл. 402, ал. 3, във връзка с чл.404, ал. 1 т. 11 от КТ за служебно заличаване на уведомленията за сключени трудови договори, подадени от „НОВ СВЯТ Г Е. ЕИК[ЕИК] и [фирма] ЕИК[ЕИК].

Във връзка с новите факти и обстоятелства, установени при извършените проверки от НАП и ИЛ ГИТ, както и на основание на изложените констатации от контролните органи на ТП на НОИ - С. град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм.) за периода от 2017 г. до 2018 г. включително. В тази връзка на „НОВ СВЯТ Г“ Е. и [фирма] са издадени съответно Задължителни предписания № ЗД-1-21-00577067\11.06.2019 г. и Задължителни предписания № ЗД-1-21-00577072\11.06.2019 г. за заличаване на всички данни по ЧЛ. 5. ал. 4 от КСО за периода месец 03.2017 г. до месец 04.2018 г., поради неупражняване на дейност на дружествата по смисъла на Търговския закон.

Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, чрез поставяне на съобщение на табло в административната сграда на НОИ и са влезли в сила за [фирма] на 21.06.2019 г., а за [фирма] - на 21.06.2019 г.

С решение № 1040-21-159/18.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00667761 от 28.10.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град, с което е постановил Н. М. да възстанови добросъвестно получените парични обезщетения за временна неработоспособност в размер на 3 929,80 лв. за периода от 01.08.2017 г. – 29.10.2017 г. вкл. и от 07.12.2017 г. до 04.02.2018 г. вкл.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата представени с

административната преписка, както и тези от страните.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения 14-дневен срок и при наличието на правен интерес, с оглед на което, съдът намира жалбата за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Предмет на настоящия спор е Разпореджане № РВ-3-21-00667761 от 28.10.2019 г., което е издадено от компетентен административен орган, а решение № 1040-21-159/18.02.2020 г. от компетентния горестоящ административен орган по смисъла на чл.117, ал. 1, т. 2 от КСО - директора на ТП на НОИ. Съдът приема, че оспорените административни актове са издадени от компетентни административни органи във връзка с отменителното основание по чл.146, т.1 АПК и в установената форма по смисъла на чл.146, т.2 вр. чл.59, ал.2 АПК. При постановяването им не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т.3 АПК - такива, които накърняват правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт с друго съдържание. Материалната законосъобразност на изложените от административния орган мотиви, съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол за законосъобразност, доколкото спорът между страните е изцяло правен.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

От разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от КСО се установява, че осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Легална дефиниция за понятието „осигурено лице“ е дадена в §. 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Наличието на валидно сключено и непрекратено трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не съществува идентичност на трудовото и на осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение в повечето случаи води до

възникване и на осигурително правоотношение, но не е достатъчно. Видно от цитираното легално определение, изискването на закона е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В горния смисъл е решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г. В хода на съдебното производство не са ангажирани доказателства, с които да докаже, че е осъществявал трудова дейност при [фирма] и [фирма].

От съвкупната преценка на всички доказателства по делото може да се направи извод, че цитираните по – горе дружества не са извършвали стопанска дейност през 2017 г. и 2018 г., липсват данни за реализиране на приходи от двете дружества, управителите на същите не са открити и съответно не са представили никакви доказателства, с които да оборят тезата на контролните органи, поради което и подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за Н. Д. М., правилно е било прието, че не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО, а осигурителното правоотношение е създадено с цел получаване на обезщетения от бюджета на ДОО. Следователно, сочените за назначени на трудови договори лица, включително и жалбоподателя не са упражнявали реална трудова дейност.

Установените от посочените държавни органи гореописани факти са такива по см. на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, а именно след изплащането на обезщетенията на Н. М. са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото ѝ на обезщетение. А тези нови данни и документи касаят именно липсата на реално извършвана от дружествата дейност, липсата на реално положен труд от сочените за назначени лица, ползвали продължителни отпуски по болест, респ. получавали обезщетения от НОИ. Доказателства в обратния смисъл по делото не са ангажирани. Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019г./.

Такъв не е доказан от Н. М.. При това положение неправомерно получените средства следва да бъдат възстановени от жалбоподателя.

Всички описани доказателства, установяващи липсата на реално положен труд от страна на М., са нови данни и документи по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, което потвърждава, че са налице законовите предпоставки същата да възстанови получените парични средства от ДОО в общ размер от на 3 929,80 лв.

Процесното разпореждане е обективизирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, представляващи основание за отмяната му. То е издадено след извършена проверка по реда на чл. 107 от КСО, в хода на която са издадени, влезли в сила задължителни предписания за заличаване на подадените по отношение на жалбоподателя данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от [фирма] и [фирма].

Предвид претенцията за заплащане на юрисконсулско възнаграждение и изхода на спора – същата се явява основателна и жалбоподателя следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата 100 лв., на осн. чл.143 от АПК във вр.чл.78 от ГПК във вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ за юрисконсулско възнаграждение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. М., чрез адв. Г., срещу Решение № 1040-21-159/18.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00667761 от 28.10.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. град като НЕОСНОВАТЕЛНА

ОСЪЖДА Н. Д. М. да заплати на ТП на НОИ- С.-град сумата 100 лв., представляваща юрисконсулско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: